

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 29. april 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-730-0875
Dok.: LHJ40205

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

over

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.)

1. Høringen

Lovudkastet har været sendt til høring hos:

Østre og Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Kriminalforsorgsforeningen, Dansk Fængselsforbund, HK-Landsklubben for Kriminalforsorgen, Landsklubben af socialrådgivere ansat i Kriminalforsorgen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Det Kriminalpræventive Råd, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Advokatrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Amnesty International og Danske Advokater.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra følgende:

Østre Landsret, Københavns Byret på vegne af byretspræsidenterne, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Kommunernes Landsfor-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

ening, Advokatrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Advokater og Dansk Fængselsforbund.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført med kursiv.

2. Høringssvarene

HK Landsklubben Danmarks Domstole og **Kommunernes Landsforening** har ingen bemærkninger til lovudkastet.

2.1. Særlig straffeskærpselsesbestemmelse for visse lovovertrædelser med baggrund i bandeopgør mv. (straffelovens § 81 a)

Den Danske Dommerforening finder straffeskærpselsen i lovudkastets § 81 a overflødig og anfører, at det er en selvfølgelighed, som ikke bør være genstand for lovgivning, at grove forbrydelser, som begås under sådanne omstændigheder, at uskyldige personer dræbes eller kommer i fare, skal straffes hårdt. Dommerforeningen anfører i den forbindelse, at bestemmelsens indhold i stedet kunne indgå i en instruks til anklagemyndigheden, som herefter på traditionel vis kunne søge de ønskede straffe idømt ved domstolene.

Advokatrådet anfører, at der allerede i dag i straffelovens § 81, nr. 2-5, er mulighed for at udmåle skærpede straffe ud fra de samme kriterier, som bruges i lovforslaget, og det bør derfor overvejes, om der reelt er behov for at indføre en yderligere hjemmel til straffeskærpselse.

Som anført under pkt. 2.1 i bemærkningerne til lovforslaget findes der i straffeloven i dag både bestemmelser om forhøjelse af strafferammen og bestemmelser om forhold, der i almindelighed skal indgå som skærpende omstændigheder ved fastsættelsen af straffen - herunder straffelovens § 81, nr. 2-5. Disse bestemmelser kan efter omstændighederne også være anvendelige i forbindelse med kriminalitet, der har baggrund i bandeopgør eller lignende, men der findes i dag ikke bestemmelser i straffeloven, der tilsigter, at straffen som udgangspunkt skal fordobles for lovovertrædelser, der har baggrund i et bandeopgør eller lignende

Regeringen har lagt vægt på, at udviklingen navnlig i københavnsområdet siden sensommeren 2008, hvor formodet rocker- og banderelaterede opgør udkæmpes i gaderne med skyderier mv., der også har ramt helt tilfældige almindelige borgere, som færdes på gaden i deres egen by, har

skabt en situation, som truer det normale samfundsliv i de berørte områder. Regeringen finder, at samfundet i denne dybt alvorlige situation må sige fra med ekstraordinært skrappe modforholdsregler, der kan træde i kraft og virke med det samme.

Østre Landsret bemærker, at § 81 a's ordlyd indeholder flere vage begreber, og, at fortolkningsbidragene i bemærkningerne til bestemmelsen ikke giver fuld klarhed over dens rækkevidde. Det må forventes, at bestemmelsen i praksis vil give anledning til både fortolkningsmæssige og bevismæssige vanskeligheder.

Rigsadvokaten anfører bl.a., at der kan tænkes en række tilfælde, hvor det vil stå klart, at en forbrydelse er begået med baggrund i et gensidigt verserende opgør mellem kriminelle grupperinger, hvor der anvendes skydevåben eller særligt farlige våben eller eksplosivstoffer eller brandstiftelse. Omvendt vil den foreslåede bestemmelse kunne give anledning til en række meget vanskelige bevisspørgsmål, således at det derfor er meget usikkert, hvilket nærmere praktisk anvendelsesområde bestemmelsen vil få.

Rigsadvokaten bemærker også, at bestemmelsen kan indebære, at der vil kunne blive udmålt straffe, som er strengere end straffene for forbrydelser, som i almindelighed anses for grovere.

Det Kriminalpræventive Råd finder, at det er betænkeligt at lovgive mod "personer, der er relateret til grupper, der indgår i et gensidigt opgør". Rådet anfører, at dels bør lovgivningen rettes mod den uønskede adfærd uden at diskriminere mellem forskellige grupper af borgere, dels bør straffebestemmers afgrænsning være så klar, at det relativt let lader sig afgøre, om en situation er omfattet af kriminaliseringen/strafskærpelsen eller ej.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater anfører, at foreningen ikke kan støtte den foreslåede forhøjelse af strafferammerne. Det er en meget upræcis formulering, der efter den foreslåede bestemmelse skal danne grundlag for at forhøje straffene helt op til det dobbelte. Betingelserne for at kunne anvende bestemmelsen er forbundet med så mange bevismæssige problemer, at bestemmelsen kan vise sig at være uanvendelig i det praktiske liv.

Retspolitisk Forening finder det retssikkerhedsmæssigt utilfredsstillende med de meget ”elastiske” kriterier om, at lovovertrædelsen skal have ”baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer”, (jf. den foreslåede § 81 a, stk. 1), og at dette ”i almindelighed” skal anses som en særlig skærpende omstændighed (jf. den foreslåede § 81 a, stk. 2). Det vil også være en uforståelig og uacceptabel forskelsbehandling, at vold mv. mod/mellem bandemedlemmer skal medføre en forhøjet straf med op til det dobbelte af ”normalen” sammenlignet med vold mv. mod fremmede/tilfældige/borgere.

Advokatrådet anfører bl.a., at en række af de anvendte kriterier kan give anledning til betydelig fortolkningstvivl.

Danske Advokater anfører bl.a., at det vil være forbundet med en række meget vanskelige bevismæssige problemer og afgrænsningsproblemer at anvende den foreslåede bestemmelse. Bevisførelsen med hensyn til, om det begåede forhold er omfattet af strafudmålingsreglen i den foreslåede § 81 a må forventes langt at overstige bevisførelsen med hensyn til selve skyldsspørgsmålet, og på grund af bestemmelsen vil det også kunne blive sværere at få afgjort en sag som tilståelsessag.

Som anført i lovforslagets bemærkninger vil den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, hvorefter straffen fordobles for visse grovere lovovertrædelser, der har baggrund i et gensidigt opgør, hvor der flere gange er anvendt skydevåben mv., kunne indebære, at der i nogle tilfælde bliver tale om at udmåle straffe, som er strengere end straffene for forbrydelser, som ellers i almindelighed anses for grovere. Regeringen lægger imidlertid vægt på, at overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse foretages som led i et gensidigt voldeligt opgør, der efter sin karakter kan være en helt meningsløs trussel mod det normale samfundsliv i de berørte områder, bl.a. fordi skyderier mv. på åben gade kan ramme helt tilfælde almindelige borgere, som færdes der. Derfor er det efter regeringens opfattelse nødvendigt med ekstraordinært skrappe modforholdsregler over for de grupperinger, som deltager i sådanne opgør.

Det må forventes, at det i en række tilfælde vil kunne være meget vanskeligt at bevise, at de foreslåede betingelser for, at bestemmelsen finder anvendelse, er opfyldt, herunder betingelsen om, at der er et igangværende opgør af den omhandlede karakter, og at den pågældende forbrydelse er begået med baggrund i opgøret. Der vil imidlertid efter regerin-

gens opfattelse også være en række tilfælde, hvor det vil stå klart, at kriterierne er opfyldt.

2.2. Udvidet straffelovsbestemmelse med minimumsstraf for overtrædelse af våbenloven (straffelovens § 192 a)

Den Danske Dommerforening finder, at strafskærpelsen er overflødig, og at bestemmelsens indhold i stedet kunne indgå i en instruks til anklagemyndigheden, som herefter på traditionel vis kunne søge de ønskede straffe idømt ved domstolene. Dommerforeningen bemærker ligeledes, at den foreslåede udvidelse og skærpelse af straffelovens § 192 a fremkommer mindre end et år efter, at bestemmelsen blev sat ind i straffeloven.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater bemærker, at det er noget hovedkulds, at man, så kort efter strafforhøjelsen i juli 2008, atter vil forhøje straffen, da det varer en vis tid, før strafforhøjelser slår igennem.

Advokatrådet anfører, at straffen for besiddelse af våben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængelige steder senest blev skærpet i 2008, og at der ikke synes at foreligge undersøgelser af, i hvilket omfang denne strafskærpelse har medvirket præventivt til bekæmpelse af bandekriminalitet. Der synes snarere at være tale om, at man trods strafskærpelsen i 2008 har set en øget anvendelse af våben på offentligt tilgængelige steder.

Danske Advokater bemærker, at straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben på offentlige steder senest blev skærpet ved lov nr. 500 af 17. juni 2008, og at der endnu ikke er foretaget undersøgelser af virkningen af denne lovændring, herunder af, om strafskærpelsen har virket præventivt.

Som der er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, har der siden sensommeren 2008 navnlig i hovedstadsområdet været en række voldsomme skudepisoder mv. på offentligt tilgængelige steder, hvor også udenforstående personer uden tilknytning til det verserende bande- og rockerrelaterede opgør er blevet ramt af skud.

Endvidere er det politiets erfaring, at der foregår en ikke ubetydelig ulovlig indførsel af skydevåben til Danmark fra en række andre lande. Den ulovlige indførsel af våben foregår typisk som led i organiseret kri-

minalitet og medfører bl.a., at medlemmer af rockergrupper og bandegrupperinger har adgang til ulovlige skydevåben.

Der foregår således fortsat mange grove våbenlovsovertrædelser trods den skærpelse af straffen for bl.a. besiddelse af skydevåben mv. på offentligt tilgængelige steder, som trådte i kraft i 2008.

De igangværende voldelige konflikter med formodet tilknytning til rocker- og bandemiljøet har skabt en sådan trussel mod det normale samfundsliv i de berørte områder, at der efter regeringens opfattelse er behov for, at samfundet nu træffer meget skrappe modforholdsregler med henblik på at få bragt de gentagne skyderier mv. på åben gade til ophør. Endvidere er det regeringens opfattelse, at der er behov for, at samfundet helt utvetydigt slår fast – også gennem det strafferetlige værn – at man ikke under nogen omstændigheder vil acceptere en udvikling, hvor ulovlige skydevåben mv. bliver almindeligt "udstyr" for kriminelle grupperinger.

Advokatrådet anfører med henvisning til pkt. 1.2 i lovforslagets bemærkninger - hvor det er anført, at forhøjelse af strafferammen fra fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år vil give politiet bedre efterforskningsredskaber i sager om grove våbenlovsovertrædelser, herunder mulighed for telefonaflytning - at såfremt politiets efterforskningsredskaber anses for utilstrækkelige, bør lovgiver adressere dette problem direkte og foretage tilbundsående undersøgelser af problemets omfang i stedet for at anvende skærpelse af strafferammerne som instrument hertil. Gennemførelse af disse strafskærper vil efter Advokatrådets opfattelse medføre, at der i vid udstrækning under henvisning til mistanke om våbenlovsovertrædelser vil blive gennemført hemmelige ransagninger og gennemført indgreb i meddelelshemmeligheden i forhold til alle medlemmer af rockergrupper og bander, som formodes at være involverede i den aktuelle konflikt.

Som nærmere anført i bemærkningerne til lovforslaget har den foreslåede forhøjelse af strafferammen til fængsel indtil 6 år for alle overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder navnlig baggrund i den skærpede situation med de igangværende voldelige konflikter med formodet tilknytning til rocker- og bandemiljøet. Disse voldelige konflikter har som ovenfor nævnt skabt en sådan trussel mod det normale samfundsliv i de berørte områder, at der efter regeringens opfattelse er behov for, at samfundet træffer meget skrappe modforholds-

regler med henblik på at få bragt de gentagne skyderier mv. på åben gade til ophør.

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil den foreslåede strafferamme på fængsel indtil 6 år medføre, at der i forbindelse med efterforskning af alle overtrædelser af straffelovens § 192 a, herunder bl.a. i sager om indsmugling og handel med skydevåben, bl.a. bliver adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden efter retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og mulighed for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1 (retshåndhævelsesarrest). Det skyldes, at det efter de nævnte bestemmelser bl.a. er en betingelse for at kunne foretage de nævnte indgreb, at forholdet vedrører en lovovertrædelse, der kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

Adgangen til at foretage de nævnte indgreb vil naturligvis forudsætte, at de øvrige betingelser i de relevante bestemmelser i retsplejeloven er opfyldt. Det vil f.eks. i forhold til indgreb i meddelelshemmeligheden bl.a. sige, at der ikke må foretages et sådant indgreb, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb, jf. retsplejelovens § 782, stk. 1.

Rigsadvokaten bemærker, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis det i bemærkningerne til bestemmelsen bliver præciseret, hvilke skydevåben der er omfattet af den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven, og henviser i den forbindelse til, at der i forarbejderne til den gældende § 192 a, stk. 1, henvises til det generelle forbud i våbenlovens § 1, stk. 1, der alene omfatter skydevåben og ikke f.eks. gas- og signalvåben. Rigsadvokaten bemærker endvidere, at der kan være behov for at sikre, at adskilte våbendele er omfattet af den foreslåede bestemmelse i tilfælde, hvor sådanne våbendele umiddelbart vil kunne samles og anvendes.

Efter den foreslåede § 192 a, stk. 1, nr. 1, i straffeloven straffes med fængsel fra 1 år indtil 6 år bl.a. den, der overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde skydevåben med tilhørende ammunition.

Det er anført i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, at spørgsmålet om, hvorvidt lovovertrædelsen med skydevåben sker under særlig skærpende omstændigheder, bl.a. afhænger af det pågældende skydevå-

bens farlighed, hvilket som hidtil skal fastlægges med udgangspunkt i våbenlovgivningens regulering af skydevåben, som er baseret på en generel vurdering af våbnenes farlighed. Det er således forudsat, at besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted vil være omfattet af den foreslåede § 192 a, stk. 1, nr. 1, medmindre der er tale om skydevåben, som det alene er forbudt at besidde for personer under 18 år, jf. våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt. (som udgangspunkt luft- og fjederbøsser, bortset fra armbrøster og slangebøsser).

Det er i lyset af hørings svarene endvidere præciseret i bemærkningerne, at udgangspunktet vil være, at besiddelse mv. af skydevåben, der er omfattet af det generelle forbud i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, vil være omfattet af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1. Det omfatter bl.a. pistoler og maskinpistoler. Dernæst er det i bemærkningerne blevet præciseret, at det er forudsat, at dette gælder, uanset om det pågældende skydevåben er i samlet eller adskilt stand, hvis de adskilte dele hurtigt og enkelt kan samles til et funktionsdygtigt skydevåben.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater bemærker, at gerningsindholdet i den foreslåede § 192 a i straffeloven er noget upræcist, herunder udtrykket ”særlig skærpende omstændigheder”.

Danske Advokater anfører, at gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse er noget upræcist.

De foreslåede bestemmelser i straffelovens § 192 a, stk. 1 og 2, omfatter overtrædelser af våbenlovgivningen ved under særlig skærpende omstændigheder at besidde mv. 1) skydevåben (f.eks. en pistol), 2) andre våben end skydevåben, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade (f.eks. en håndgranat), 3) eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, og (for så vidt angår stk. 2) 4) efter omstændighederne andre våben end dem, der er nævnt under 1)-3), jfr. lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er i lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.2.2 redegjort nærmere for, hvornår der i forhold til de våben, der er nævnt ovenfor, vil foreligge ”særlig skærpende omstændigheder”, der vil indebære, at besiddelse mv. af de pågældende våben vil være omfattet af § 192 a, stk. 1 eller 2, og der er også redegjort for, hvornår besiddelse af f.eks. skydevåben ikke vil ske under særlig skærpende omstændigheder. Det fremgår

således af de nævnte bemærkninger bl.a., at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor besiddelse af skydevåben omfattet af § 192 a på offentligt tilgængeligt sted ikke vil ske under særlig skærpende omstændigheder, f.eks. hvor en person transporterer skydevåbnet for en anden, som har våbentilladelse, f.eks. et medlem af en skytteforening, som efter skyde-træning har et hastende ærinde og derfor anmoder et familiemedlem, som ikke har våbentilladelse, om at transportere våbnet til bopælen.

Østre Landsret, Den Danske Dommerforening og Københavns Byret på vegne af byretspræsidenterne udtaler sig kritisk om indførelse af en minimumsstraf i den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven, og anbefaler, at dette element i lovforslaget afventer Straffelovrådets behandling af bl.a. spørgsmålet om minimumsstraffe.

Rigsadvokaten tilslutter sig, at Straffelovrådet som anført i lovudkastets bemærkninger vil blive anmodet om fremadrettet at overveje bl.a. spørgsmålet om minimumsstraffe.

Retspolitisk Forening anfører, at den foreslåede minimumsstraf på fængsel i 1 år forekommer for ”rigoristisk”, og at minimumsstraffen bør udgå eller nærmere præciseres (begrænses) i forhold til gerningsindholdet.

Det Kriminalpræventive Råd er enig i regeringens beslutning om at bede Straffelovrådet om fremadrettet at vurdere det principielle spørgsmål om, på hvilken måde lovgivers ønske om at tilkendegive, hvordan straffen for visse lovovertrædelser bør være i typesituationer, mest hensigtsmæssigt kan udtrykkes i lovgivningen med respekt for domstolenes rolle som den dømmende magt, der har den endelige afgørelse om skyld og straf i hver enkelt konkret sag. Rådet finder det imidlertid på baggrund heraf uhensigtsmæssigt, at lovforslaget alligevel indeholder en konkret bestemmelse om minimumsstraf.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtaler sig kritisk om indførelsen af minimumsstraf, og foreningen anbefaler, at man afventer Straffelovrådets anbefalinger om dette spørgsmål. Foreningen finder endvidere, at anvisningerne i lovudkastets bemærkninger om, hvordan de forskellige typer våbenlovsovertrædelser bør straffes, griber ind i domstolenes adgang til inden for den anviste strafferamme at udmåle den konkrete straf.

Advokatrådet bemærker bl.a., at forslaget om indførelse af minimums-

straffe er endnu et skred i forhold til den tredeling af straffen, som udgør grundstenen i et demokratisk samfund. Det er essentielt, at lovgiver respekterer, at det tilkommer domstolene efter inddragelse af sagens konkrete omstændigheder at bestemme straffastsættelsen i den konkrete sag.

Danske Advokater anfører, at under hensyn til, at spørgsmålet om at indføre minimumsstraffe rejser en række vanskelige principielle spørgsmål, er det eneste naturlige og rigtige at afvente Straffelovrådets vurdering af spørgsmålet om minimumsstraffe.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget fremsættes forslaget om at indføre en minimumsstraf på 1 års fængsel for overtrædelser af den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven navnlig på baggrund af den skærpede situation med de igangværende voldelige konflikter med tilknytning til rocker- og bandemiljøet. Disse voldelige konflikter har skabt en sådan trussel mod det normale samfundsliv i de berørte områder, at der efter regeringens opfattelse er behov for, at samfundet træffer meget skrappe modforholdsregler med henblik på at få bragt de gentagne skyderier mv. på åben gade til ophør. Der er således behov for, at samfundet helt utvetydigt slår fast – også gennem det strafferetlige værn – at man ikke under nogen omstændigheder vil acceptere en udvikling, hvor ulovlige skydevåben mv. bliver almindeligt ”udstyr” for kriminelle grupperinger. Når lovforslaget er udformet således, at den pågældende bestemmelse, herunder minimumsstraffen, gælder generelt og ikke kun, når overtrædelserne har baggrund i et verserende gensidigt opgør, skyldes som anført i bemærkningerne, at regeringen lægger vægt på, at der er tale om forbrydelser, som potentielt indebærer betydelig fare for menneskers liv eller helbred, hvor der normalt ikke vil være nogen som helst undskyldende omstændigheder, og som er uforenelige med almindelige borgeres ønske om at leve i et fredeligt og trygt samfund, hvor man ikke skal være bange for at blive et tilfældigt skudoffer.

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, finder regeringen, at indførelse af minimumsstraffe rejser en række vanskelige principielle spørgsmål, som i de senere år også har været debatteret i Folketinget flere gange. Der har endvidere i en række tilfælde været kritik af, at Folketinget er gået langt med hensyn til i forarbejderne at normere strafudmålingen i typesituationer. Regeringen har på den baggrund besluttet at anmode Straffelovrådet om fremadrettet at vurdere det principielle spørgsmål om, på hvilken måde lovgivers ønske om at tilkendegive, hvordan straffen for visse lovovertrædelser bør være i typesituationer,

mest hensigtsmæssigt kan udtrykkes i lovgivningen med respekt for domstolens rolle som den dømmende magt, der har den endelige afgørelse om skyld og straf i hver enkelt konkrete sag. Straffelovrådet vil i den forbindelse også skulle vurdere spørgsmålet om minimumsstraffe.

2.3. Varetægtsfængsling efter dom (retsplejelovens § 769, stk. 2)

Østre Landsret anfører, at den foreslåede bestemmelse (§ 769, stk. 2, i retsplejeloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 2) indeholder lige så vage begreber som udkastet til ny § 81 a i straffeloven (jf. ovenfor) og derfor må antages at give anledning til tilsvarende fortolkningsmæssige og bevismæssige vanskeligheder. Landsretten finder, at forslaget indebærer et principielt betænkeligt brud med hidtidig tradition på området, hvorefter retshåndhævelsesarrest knytter sig til retsfølelsen i forhold til et påsiget eller pådømt forhold af en vis og ofte betydelig grovhed og ikke – som efter forslaget – til retsfølelsen i forhold til en gruppetilknytning, som ikke har givet anledning til, at der er rejst sigtelse mod den pågældende for strafbart forhold. Landsretten bemærker også, at der synes at være en række bevismæssige og processuelle betænkeligheder ved at knytte en retshåndhævelsesarrest efter afsagt dom til den dømtes tilknytning til en gruppe og ikke til den pådømte gerning.

Københavns Byret bemærker på byretspræsidenternes vegne bl.a., at det bør præciseres, hvornår der konkret vil være grundlag for at varetægtsfængsle den dømte efter den foreslåede bestemmelse.

Den Danske Dommerforening finder, at forslaget om mulighed for varetægtsfængsling efter dom vil indebære et afgørende brud med de hidtil anvendte principper for varetægtsfængsling, og Dommerforeningen må tage afstand fra dette forslag. Dommerforeningen finder det således yderst betænkeligt at frihedsberøve en person i et tilfælde, hvor det forhold, som han er dømt for, ikke i sig selv kan medføre varetægtsfængsling, og hvor der ikke er tilstrækkelig grundlag for at sigte ham for et banderelateret forhold. Forslaget vil tillige rejse en række vanskelige bevismæssige spørgsmål, som vil medføre, at der bruges uforholdsmæssigt store ressourcer ved domstolene.

Det Kriminalpræventive Råd finder, at det bryder med grundlæggende retsprincipper at indføre varetægtsfængsling efter dom, som ikke er båret af hensyn, der vedrører den konkrete sag eller den konkrete afsoning.

Advokatrådet er betænkelig ved den foreslåede bestemmelse, bl.a. på grund af de betydelige bevis- og afgrænsningsmæssige problemer, som må antages at ville opstå. Rådet savner en analyse af det praktiske anvendelsesområde for bestemmelsen, som umiddelbart forekommer snævert eller ikke-eksisterende i lyset af de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, og § 762, stk. 2, nr. 1 og 2.

Danske Advokater bemærker, at det kan diskuteres, om der er det fornødne saglige grundlag for at indføre en særlig adgang til varetægtsfængsling efter dom, og der vil være en række vanskelige afgrænsningsproblemer, som også må forventes at ville kræve en omfattende bevisførelse efter domsafsigelsen.

Rigsadvokaten anfører, at det vil kunne give anledning til praktiske vanskeligheder at bevise, at der på tidspunktet for varetægtsfængslingen foregår et gensidigt voldeligt opgør mellem grupper af personer, og at den sigtede har en tilknytning til en af disse grupper. Rigsadvokaten peger navnlig på, at det efter bestemmelsen ikke er en betingelse, at det pådømte forhold har forbindelse med det gensidige opgør. Rigsadvokaten bemærker, at der således i visse sager vil skulle tilvejebringes bevismateriale, som er uden relation til det forhold, der er rejst tiltale for, og som ikke har været en del af bevisførelsen under hovedforhandlingen af sagen, ligesom der skal ske særskilt behandling af dette spørgsmål i retten.

Rigsadvokaten og **Rigspolitiet** henviser til, at bestemmelsen ifølge lovudkastets bemærkninger alene forudsættes påberåbt af anklagemyndigheden i klare tilfælde, hvor det skønnes utvivlsomt, at der foregår et gensidigt opgør som nævnt i bestemmelsen, og hvor der skønnes ikke at være tvivl om, at den sigtede har et aktivt tilhørsforhold til en gruppe, som deltager i det aktuelle opgør, og at det ikke forventes, at der vil blive taget omfattende skridt til at efterforske f.eks. ethvert muligt rocker- og bandetilhørsforhold i forbindelse med alle straffesager, hvor der kan forventes idømt en ubetinget fængselsstraf i mere end 30 dage. Rigsadvokaten og Rigspolitiet bemærker, at det på den baggrund må antages, at bestemmelsen i praksis kun vil finde anvendelse i et begrænset antal sager.

Rigspolitiet oplyser, at den nærmere kvalificering af en persons tilknytning til en relevant rocker- eller bandegruppe skal foretages af politikredsene på baggrund af en vurdering af de oplysninger, der er tilgængelige om den pågældende i politiets almindelige sagsbehandlingssystemer. Da denne indledende identifikation vil bero på en formodning, vil der i visse

tilfælde ikke ske identifikation af den pågældendes mulige tilknytning til en af de ovennævnte grupper, og i en del tilfælde vil der ikke foreligge tilstrækkelige oplysninger til at godtgøre, at der foreligger et gensidigt opgør mellem denne gruppe og andre grupper.

Som anført i lovforslagets bemærkninger ser regeringen på problemerne med voldelige opgør og omfattende kriminalitet med tilknytning til rockergrupper og bander mv. med meget stor alvor, og regeringen finder, at det er nødvendigt at gribe til ekstraordinært skrappe midler over for de stridende grupper. Bl.a. er det vigtigt, at dømte rocker- og bandemedlemmer mv. varetægtsfængsles, hvis der er grundlag for det.

Regeringen finder, at tallene for, hvor mange formodede rockere og bandemedlemmer mv., der endnu ikke er indsat til afsoning af en idømt fængselsstraf, efter at dommen er blevet endelig, bør søges nedbragt. Det gælder i lyset af omfanget og karakteren af den kriminalitet, der udspringer af rocker- og bandemiljøet, og det gælder både ud fra hensynet til retshåndhævelsen og ud fra et hensyn til politiets virke for at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed.

På den baggrund foreslås det bl.a., at der indføres en ny regel om adgang til varetægtsfængsling efter fældende dom på grundlag af retshåndhævelsens hensyn af personer med tilknytning til rockergrupper eller bander mv., når den pågældende rockergruppe eller bande deltager i voldelige konflikter, hvor der bruges skydevåben mv.

Som anført i lovforslagets bemærkninger, er det efter den foreslåede bestemmelse en betingelse for varetægtsfængsling, at hensynet til retshåndhævelsen efter konkret vurdering skønnes at kræve, at den pågældende ikke er på fri fod efter den fældende dom. Hensynet til retshåndhævelsen skal vurderes under hensyntagen til den pågældendes tilknytning til en gruppe af personer, som deltager i et verserende voldeligt opgør af en sådan karakter (hvor der flere gange er anvendt skydevåben mv.), som kan true det normale samfundsliv for borgerne i de berørte områder eller bydele. Det ligger i bestemmelsen, at der med henblik på at fastholde en fornøden fasthed og konsekvens i retshåndhævelsen er behov for at varetægtsfængsle personer, som har aktiv tilknytning til grupper, der deltager i aktuelle væbnede konflikter af den omtalte ekstraordinære karakter, idet det vil kunne virke krænkende, at den pågældende er på fri fod, når der ved en fældende dom foreligger særlig bestyrket mistanke om, at den på-

gældende har begået kriminalitet af en sådan grovhed, som har kunnet medføre en ubetinget straf på mere end 30 dages fængsel. Det vil bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder, om der eventuelt foreligger sådanne individuelle forhold, som kan medføre, at det trods det nævnte retshåndhævelsessyn i det enkelte tilfælde ikke er påkrævet, at den pågældende varetægtsfængsles efter den fældende dom.

I lovforslagets bemærkninger er det endvidere forudsat, at bestemmelsen alene påberåbes i klare tilfælde, hvor det skønnes, at der utvivlsomt foregår et gensidigt opgør som nævnt i bestemmelsen, og hvor der skønnes ikke at være tvivl om, at den tiltalte har et aktivt tilhørsforhold til en gruppe, som deltager i det aktuelle opgør.

Som anført i bemærkningerne vil politiet og anklagemyndigheden i givet fald tilrettelægge hensigtsmæssige arbejdsgange med henblik på anvendelsen af den foreslåede bestemmelse, men det kan ikke forventes, at der vil blive taget omfattende skridt til at efterforske f.eks. ethvert muligt rocker- og bandetilhørsforhold mv. i forbindelse med alle straffesager, hvor der kan forventes idømt en ubetinget fængselsstraf af mere end 30 dage. Det er bl.a. forudsat, at reglen alene vil blive påberåbt på grundlag af foreliggende viden og bevismateriale mv., der vil kunne fremlægges i retten.

Østre Landsret anfører, at den ret, der skal tage stilling til eventuel varetægtsfængsling efter forslaget, vil skulle afsætte tid til en særlig bevisførelse bl.a. om, hvorvidt den dømte har den nævnte gruppetilknytning, om opgøret stadig pågår, hvilken gruppe den pågældende er involveret i opgøret med.

Københavns Byret anfører på byretspræsidenternes vegne, at en regel om varetægtsfængsling efter dom, indtil afsoning kan iværksættes, i en række sager vil medføre, at der i disse sager skal afsættes tid til bevisførelse vedrørende fængslingsgrundlaget, selvom sagen i øvrigt har kunnet behandles langt hurtigere som f.eks. en tilståelsessag.

Som anført i lovforslagets bemærkninger bør såvel retten som forsvareren orienteres forud for hovedforhandlingen, hvis anklagemyndigheden agter at begære varetægtsfængsling efter dom i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse, sådan at der bliver mulighed for at afsætte den fornødne tid til sagen.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater anfører bl.a., at den foreslåede bestemmelse indeholder meget upræcise kriterier ligesom den foreslåede strafforhøjelsesbestemmelse i straffelovens § 81 a, og at det ikke er nærmere defineret i udkastet, hvorledes den sigtede nærmere skal have ”tilknytning” til en af de pågældende grupper. Desuden er det stridende mod retsfølelsen, at en person kan varetægtsfængsles, hvis den sag, vedkommende er dømt for, intet har med bandekriminalitet at gøre. Den foreslåede bestemmelse vil også kræve en omfattende bevisførelse efter domsafsigelsen.

Retspolitisk Forening anfører, at ordet tilknytning, som indgår i bestemmelsens krav om, at ”den sigtede har tilknytning til en af disse grupper”, forekommer meget elastisk og derfor retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, og kriteriet bør præciseres. Foreningen henviser i øvrigt til foreningens betragtninger vedrørende lovudkastets § 81 a (jf. ovenfor).

Der er i lovforslagets bemærkninger redegjort for de enkelte betingelser efter den foreslåede bestemmelse. Det fremgår bl.a. af lovforslagets bemærkninger, at betingelsen om, at den tiltalte skal have ”tilknytning til” en gruppe, som deltager i et verserende opgør, ikke indebærer, at der skal lægges vægt på formelt medlemskab eller lignende, men på, at den pågældende tager aktivt del i gruppens virke.

Det er i lovforslagets bemærkninger bl.a. også anført, at ”grupper” ikke kun er formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med fast navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

Københavns Byret anfører på byretspræsidenternes vegne, at der i den foreslåede bestemmelse bør stå ”tiltalte” i stedet for ”sigtede”, idet bestemmelsen alene finder anvendelse på personer, der er dømt. Derudover bør det overvejes, om bestemmelsen af lovtekniske grunde bør placeres i retsplejelovens § 769 i stedet for § 762. Byretten bemærker også, at byretterne ikke vil skulle fastsætte en frist for varetægtsfængslingens ophør og overgang til afsoning, jf. retsplejelovens § 769, stk. 1, og § 999, stk. 2.

Det fremsatte lovforslag er på disse punkter ændret i overensstemmelse

med Københavns Byrets høringssvar.

2.4. Ændring af lov om politiets virksomhed

Landsforeningen af Forsvarsadvokater anfører, at den foreslåede hjemmel til at fastsætte fængselsstraf for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen vil omfatte alle overtrædelser af ordensbekendtgørelsen og ikke kun overtrædelse af zoneforbud.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil der blive foretaget en ændring af ordensbekendtgørelsen, hvorefter politiet vil få mulighed for at udstede såkaldte zoneforbud. Det vil fremgå af ordensbekendtgørelsen, at alene overtrædelse af et zoneforbud – og ikke overtrædelse af ordensbekendtgørelsens øvrige bestemmelser – vil kunne medføre frihedsstraf.

Retspolitisk Forening anfører, at det forekommer principielt og retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at politidirektørerne selv kan fastsætte de nye zoneregler, som er skitseret i lovbemærkningerne, idet den efterfølgende håndhævelse (udstedelse af påbud osv.) også hører under politiet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil reglerne om zoneforbud blive indført i forbindelse med en ændring af ordensbekendtgørelsen. Ordensbekendtgørelsen udstedes af justitsministeren i medfør af politilovens § 23, og det vil således ikke være de enkelte politidirektører, der fastsætter reglerne om zoneforbud.

I øvrigt kan politiet efter den gældende § 6, stk. 2, i ordensbekendtgørelsen – når en person flere gange har overtrådt bekendtgørelsens § 3 om visse former for forstyrrelse af den offentlige orden – meddele en person forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold inden for en afstand af 100 meter fra det sted, hvor den seneste overtrædelse er begået. Politiet kan således allerede efter de gældende regler udstede og håndhæve forbud med hjemmel i en bekendtgørelse udstedt af justitsministeren.

Advokatrådet bemærker, at det påtænkte kriterium for meddelelse af såkaldte zoneforbud ("særligt utryghedsskabende adfærd") er vagt, og det vil være betænkeligt, hvis politiet bemyndiges til at foretage indgreb i den enkeltes frihed i tilfælde, hvor den pågældende ikke kan mistænkes for at have begået noget strafbart og aktuelt ikke deltager i et strafbart

forløb. Advokatrådet finder endvidere, at den pågældende bør have mulighed for at få et sådant indgreb indbragt for en dommer inden for 24 timer, idet det efter Advokatrådets opfattelse ikke er tilstrækkeligt, at zoneforbuddet kan prøves administrativt, idet en administrativ klage med eventuel efterfølgende domstolsprøvelse i henhold til grundlovens § 63 vil være en meget langsommelig og omkostningstung proces.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil Justitsministeriet udforme de administrative regler således, at politiet kun kan meddele et zoneforbud, hvis der foreligger særligt kvalificerende omstændigheder. Ved den konkrete vurdering af, om en person har udvist en særligt utryghedsskabende adfærd, skal den generelle situation inddrages, herunder om adfærden skønnes at have tilknytning til et verserende voldeligt opgør mellem kriminelle grupper eller til en aktuel kriminalitetsbølge i området.

Med "særligt utryghedsskabende adfærd" tænkes navnlig på tilfælde, hvor personer ved deres tilstedeværelse og adfærd optræder intimiderende over for beboere og forbipasserende – f.eks. ved at tage opstilling iført skudsikre veste og medbringende metalscannere eller ved at udspørge, kontrollere eller visitere andre personer, der færdes i området. Bestemmelsen vil imidlertid også kunne anvendes i andre særlige tilfælde, hvor enkeltpersoner eller grupper udviser en særligt utryghedsskabende adfærd i et lokalområde.

For så vidt angår Advokatrådets bemærkning om, at det findes betænkeligt, at et zoneforbud kan udstedes i tilfælde, hvor den pågældende ikke mistænkes for at have begået et strafbart forhold, skal det bemærkes, at der er tale om en foranstaltning uden for strafferetsplejen.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, vil der ud over adgangen til at påklage forbuddet til Rigspolitiet være mulighed for at indbringe forbuddet for domstolene efter grundlovens § 63. Spørgsmålet om lovligheden af et nedlagt forbud vil også kunne prøves af domstolene under en eventuel straffesag om overtrædelse af forbuddet.

Danske Advokater og Landsforeningen af Forsvarsadvokater bemærker, at forslaget indebærer, at sager om overtrædelse af zoneforbud vil skulle behandles som domsmandssager med forsvarerbeskikkelse.

Det er korrekt, at efter retsplejelovens § 686, stk. 2 og 3, (som ikke foreslås ændret) medvirker domsmænd som udgangspunkt i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om højere straf end bøde. Det gælder dog ikke, hvis sagen fremmes som tilståelsessag. Efter retsplejelovens § 731 beskikkes en forsvarer bl.a., når der er rejst tiltale i sager, hvor der bliver spørgsmål om højere straf end bøde.

2.5. Skærpeelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3

Landsforeningen af Forsvarsadvokater bemærker, at det er vanskeligt at se berettigelsen i at hæve strafferammen til det tredobbelte. Det forekommer heller ikke rigtigt at gennemføre en strafforhøjelse begrundet i de alvorlige følger, som en hindring af myndighedspersoners arbejde kan føre til, via en bestemmelse, hvis beskyttelsesobjekt er de myndighedspersoner, som skal komme ofre til undsætning.

Danske Advokater anfører, at det bør præciseres yderligere i bemærkningerne til forslaget, hvornår der vil være mulighed for at idømme hårdere straffe end i dag.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget, vil der efter regeringens opfattelse i en lang række tilfælde kunne fastsættes en passende straf inden for den gældende strafferamme.

Formålet med lovændringen er at lægge op til hårdere straffe i grove tilfælde, bl.a. visse tilfælde, hvor politi, brandvæsen mv. forhindres i at udføre sit arbejde. Det er anført i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, at det f.eks. kan dreje sig om tilfælde, hvor politiet hindres i at foretage ransagning efter våben på et tilholdssted for en rockergruppe eller bande. Hindringen kan f.eks. bestå i, at indgangen til tilholdsstedet spærrer. Endvidere nævnes tilfælde, hvor politi, brandvæsen mv. forhindres i at nå frem til brændende huse eller nødlidende personer med vejblokader eller "fysiske blokader".

2.6. Ændringer af straffuldbyrdelsesloven

Rigspolitiet henviser vedrørende begrebet "hensynet til politiets forebyggende virksomhed" til Rigspolitiets bemærkninger til lovudkastets regel om varetægtsfængsling efter fældende dom (jf. punkt 2.3 ovenfor).

Advokatrådet finder det betænkeligt at basere sig alene på politiets vurdering ved afgørelsen af, om en person skal stilles ringere ved valg af afsoningsmuligheder. Advokatrådet bemærker, at manglende partshøring over politiets oplysninger reelt vil fratage den dømte muligheden for at korrigere eventuelle fejlagtige oplysninger, ligesom der i forhold til de løsere grupperinger indgår et subjektivt element ved vurderingen af, om en person kan anses for banderelateret. Rådet bemærker yderligere, at det ikke fremgår af lovudkastet, hvor aktuelle politiets oplysninger skal være. Det forekommer endvidere meget vidtgående ubetinget at afskære en persongruppe fra at afsones med fodlænke – det kunne f.eks. netop være, at en sådan afsoning på bopælen ville reetablere en god kontakt med forældre eller andre familiemedlemmer, som den dømte deler bolig med.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater anfører, at der ikke ses at være de fornødne saglige grunde til at ændre straffuldbyrdelsesloven, og at det er upræcist angivet, hvilken persongruppe man vil give ”negativ særbehandling”. Det bør efter foreningens opfattelse ikke være tilstrækkeligt at henvise til hensynet til politiets forebyggende virksomhed.

Danske Advokater anfører, at det forekommer betænkeligt alene at henvise til hensynet til politiets forebyggende virksomhed som grundlag for de foreslåede ændringer af straffuldbyrdelsesloven.

Efter regeringens opfattelse bør reglerne på området sikre, at der tages hensyn til, at der i nogle tilfælde er et væsentligt politimæssigt behov for, at den pågældende påbegynder afsoning af en idømt fængselsstraf uden at afvente den tidskrævende behandling af en ansøgning om tilladelse til afsoning på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, og uden at afvente behandlingen af ansøgninger om udsættelse af straffuldbyrdelsen eller om benådning. En ansøgning om udsættelse af straffuldbyrdelsen eller benådning vil efter forslaget fortsat kunne tillægges opsættende virkning, hvis det konkret skønnes absolut påkrævet under hensyntagen til de nærmere omstændigheder i sagen.

Med udtrykket ”politiets forebyggende virksomhed” sigtes til politiets virke for at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 2, nr. 1 (som ikke foreslås ændret). Politidirektøren kan ved sin vurdering af, hvad hensynet til den forebyggende virksomhed kræver, dels lægge vægt på politiets vurdering af den dømtes recidivrisiko i sammenhæng med arten af den begåede kriminalitet, dels lægge

vægt på, om den dømte på grundlag af politiets foreliggende oplysninger må antages at have en sådan tilknytning til en gruppe af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet af voldelig karakter, at der aktuelt er et væsentligt politimæssigt behov for, at den pågældende påbegynder afsoning af den idømte fængselsstraf uden at afvente behandlingen af en ansøgning om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol eller behandlingen af en ansøgning om udsættelse af straffuldbyrdsen eller benådning.

Der er i lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 5.4.2 redegjort nærmere for baggrunden for forslaget om at afskære retten til partsaktindsigt i visse oplysninger.

2.7. Lovforslaget i sin helhed

Den Danske Dommerforening finder, at lovforslaget i sin helhed ikke bør gennemføres.

2.8. Andet

Domstolsstyrelsen bemærker, at de to lovforslag samlet set vil medføre en merbelastning af domstolene.

Det er Justitsministeriets vurdering, at de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget for domstolene vil kunne rummes inden for domstolenes eksisterende økonomiske rammer.

Advokatrådet bemærker, at udbetaling af dusør for udpegning af gerningsmænd kan være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, fordi muligheden for dusører i sig selv kan være incitament til at afgive forklaringer, som måske ikke er rigtige.

Efter Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 34 af 14. juni 1995 kan der i dag af statskassen udbetales dusører på indtil 1.000 kr. til private personer for bl.a. bistand til opklaring af forbrydelser. Justitsministeriet vil alene forhøje det beløb, som politiet maksimalt kan yde til en borger, mens kriterierne for tildeling af dusør fortsat vil være de samme. De oplysninger, som politiet får fra borgere, vil i sagens natur blive efterprøvet og indgå i den generelle politimæssige efterforskning. Politiet vil i den forbindelse kunne verificere rigtigheden af de modtagne oplysninger.

Det Kriminalpræventive Råd anbefaler, at man over for så alvorlig kriminalitet, som det her drejer sig om, iværksætter en helhedsorienteret indsats. En sådan indsats bør søge at påvirke den udvikling hos børn og unge mennesker, der fører til, at nogle involveres i organiseret kriminalitet. Samfundet bør således søge at sætte ind i alle faser af menneskers liv for at modvirke, at nogen bliver ekskluderet af det etablerede samfund.

Regeringens er enig i, at bekæmpelse af bandekriminalitet også drejer sig om forebyggelse. Lovforslaget skal derfor også suppleres af en stærk kriminalpræventiv indsats med henblik på at forebygge bandekriminalitet og bremse rekrutteringen af nye medlemmer til banderne.

Rigspolitiet bemærker, at det må forudses, at de foreslåede regler vil medføre en ikke ubetydelig ressourceanvendelse i de enkelte politikredse. Hertil kommer eventuelle omkostninger til udvikling af relevant EDB-programmel.

Det er Justitsministeriets vurdering, at de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget for politiet vil kunne rummes inden for politiets eksisterende økonomiske rammer.

Direktoratet for Kriminalforsorgen bemærker, at Statsfængslet Østjylland, Københavns Fængsler og Arrestinspektøren for Syd- og Sønderjylland og Fyn har bl.a. anført, at de foreslåede ændringer af reglerne om udsættelse og opsættende virkning samt de bebudede ændringer af de administrative regler om hurtig indkaldelse muligvis vil medføre et kortvarigt forøget pres på fængslernes afsoningsafsnit.

Dansk Fængselsforbund har anført, såfremt indsatsen mod bandekriminalitet gennemføres som forudsat, vil det få negative konsekvenser for Kriminalforsorgens økonomi, medmindre der tilføres de fornødne ressourcer, og at lovforslaget vil kræve oprettelse af et betydeligt antal fængselspladser.

Strafskærpelserne, der foreslås med lovforslaget, forventes at medføre en forøgelse af strafmassen, når de er slået fuldt ud igennem. Med den nuværende belægssituation i kriminalforsorgen skønnes forøgelsen at kunne rummes inden for den eksisterende kapacitet. Kriminalforsorgen følger løbende belægsudviklingen.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger til lovforslaget punkt 8.

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag adskiller sig fra høringsudkastene på følgende punkter:

- I forhold til de lovudkast, der har været sendt i høring den 1. og 3. april 2009, er der foretaget en række ændringer som følge af, at de to udkast til lovforslag er samlet i et lovforslag:
  - Den samlede titel er ”forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.)”.
  - §§ 5 og 6 i det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring den 1. april 2009, er nu henholdsvis §§ 7 og 8 i det fremsatte lovforslag.
  - § 1 i det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring den 3. april 2009, indgår nu i § 2 i det fremsatte lovforslag.
  - § 2 i det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring den 3. april 2009, er nu § 5 i det fremsatte lovforslag.
  - §§ 3 og 4 i det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring den 3. april 2009, indgår nu i henholdsvis §§ 7 og 8 i det fremsatte lovforslag.
- I lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a), er det tilføjet, at der under det gensidige opgør skal være anvendt skydevåben mv. ”flere gange”.
- I lovforslagets § 1, nr. 6 (den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a), er ”skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade”, ændret til: ”1) skydevåben med tilhørende ammunition eller 2) andre våben eller eksplosivstoffer, når våbnet eller eksplosivstofferne på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.”.
- Bestemmelsen i § 1, nr. 1 (forslag til retsplejelovens § 762, stk. 3), i det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring den 3. april 2009, vedrører nu forslag til retsplejelovens § 769, stk. 2 (§ 2, nr. 2, i det fremsatte lovforslag). Det er tilføjet i bestemmelsen, at der

under det gensidige opgør skal være anvendt skydevåben mv. ”flere gange”.

- Bestemmelserne i § 2, nr. 2, 4 og 6 (forslag til lov om fuldbyrdelse af straf m.v. § 10, stk. 2, § 12, stk. 3, og § 78 a, stk. 4), i det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring den 3. april 2009, vedrører nu forvaltningslovens § 9, stk. 4, nr. 5 (§ 6, nr. 3, i det fremsatte lovforslag).
- Lovforslagets § 7 om lovens ikrafttrædelse og § 8 om lovens territoriale anvendelse er ændret som følge af de ovenstående ændringer. Endvidere er der i lovforslagets § 7 nu anført en ikrafttrædelsesdato.

Herudover er der foretaget visse ændringer og præciseringer i lovforslagets bemærkninger.